

РЕШЕНИЕ

№ 8328

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12840** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128а от АПК. Образувано е по искова молба, подадена от А. М. А., с искане да бъде прогласено за нищожно решение № 27504 от 18.12.2024г. по адм. дело № 9877/2024г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на ищеца срещу решение за предоставяне на достъп до обществена информация № 33 от 27.09.2024г. на главния секретар на В..

В исковата молба се посочва, че след постановяване на процесното решение са възникнали нови обстоятелства. Ищецът е жалбоподател по адм. дело № 1152/2020г. на АССГ със съдия – докладчик при образуването Л. П.. След повишаването ѝ като съдия във ВАС с решение по пр. № 33 от 06.10.2020г. по т.10.4 на СК на В., делото е преразпределено а съдия З. Д.. Следователно неправилно съдия П. е освободена от длъжност преди да приключи възложеното ѝ дело. Поради това ищецът е поискал да му се предостави достъп до информация за освобождаване на съдия П. от длъжност. Вместо това му е предоставена друга информация, т.е. налице е отказ. Неправилно с решение № 27504 от 18.12.2024г. по адм. дело № 9877/2024г. на АССГ този отказ не е отменен, като е прието, че му е предоставен пълен достъп до исканата информация. Поради това се претендира неговата нищожност като се твърди в молба от 13.01.2025г., че съдията, който го е постановил, е нарушил положената клетва по чл. 155 от ЗСВл. В осз допълва, че друго такова основание е неправилно конституираният ответник – главния секретар на В., вместо представляващия В.. Същите основания поддържа в писмени бележки.

Ответникът – главния секретар на В., редовно призван, в отговор на исковата молба

от 15.01.2025г., оспорва иска. Счита същият за недопустим, защото от съдържанието му не може да се извлече в какво се състои нищожността на процесното съдебно решение. Алтернативно счита искът за неоснователен, тъй като действително исканата информация му е предоставена под формата на препис от протокола на В., с който съдия П. е повишена. Освен това на ищеца е указан и интернет адрес, където този протокол е качен и е публично достъпен. Не са налице такива пороци на съдебният акт, които да водят до неговата нищожност. Същевременно искът не може да служи за преодоляване на стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Същият е валиден като постановен от надлежен съдебен орган в законен състав, в рамките на пределите на правораздавателната власт на съда, в писмена форма и е подписан. Поради това се моли съдът да отхвърли иска. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

След като се запозна с исковата молба, с отговора на ответника и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

От представеното адм. дело № 9877 от 2024г. на АССГ е видно, че същото е образувано по жалба от А. М. А. срещу мълчалив отказ на представляващия В. М. да му предостави препис от решението на В., с което се освобождава като съдия по адм. дело № 1152/2020г. Л. П.. По делото е приложено заявление № В.-9116 от 16.09.2024г., с което жалбоподателят е поискал достъп до посочената информация. По заявлението е постановено решение № 33 от 27.09.2024г. на главния секретар на В., с което е разрешен пълен достъп до исканата информация, като е предоставен препис от решение на В. по протокол № 33 от 06.10.2020г., т.10.4 на СК, с което на основание чл. 160 във връзка с чл. 193, ал.3 от ЗСВл е повишена съдия Л. П. от зам. председател на административния ръководител на АССГ в длъжност съдия във ВАС. Посочена е и интернет страницата, на която е публикуван посочения протокол. С решение № 27504 от 18.12.2024г. по адм. дело № 9877 от 2024г. съдът е приел жалбата за неоснователна, защото на жалбоподателя е предоставен пълен достъп до исканата информация. Прието е, че съдия П. не е освободена, а повишена в длъжност. Решението е постановено от едноличен състав на АССГ, определен от системата за случайно разпределение съгласно протокол на л.1 от делото пред АССГ. Същото е подписано от съдията и е окончателно.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение на административен съд е изрично предвиден в разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 във връзка с чл. 128а от АПК. Неоснователно е възражението на ответника за неговата недопустимост, защото в молба от 13.01.2025г. ищецът е посочил основание за нищожност – нарушаване на положената клетка по чл. 155 от ЗСВл от съдията, който го е постановил. Следователно искът е ДОПУСТИМ. Разгледан по същество, искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Нищожността на съдебните актове е резултат от най - тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно решение ще е налице, когато е постановено от незаконен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, само от съдебни заседатели, или с

участието на лице, което не е съдия в съответния съд, устно и е неподписано.

В конкретния случай, решението, обявяването на чиято нищожност се иска, е съдебен акт, имащ окончателен характер. Съдебният акт на АССГ е постановен в рамките на правораздавателната власт на съда, от законен едноличен състав. Актът е писмен и е подписан от съдебния състав, който е разгледал делото. Ясно е изразена волята на съда да се отхвърли жалбата, като мотивите са подробни, ясни и разбираеми.

На първо място, съдът не е излязъл извън пределите на правораздавателните си правомощия. Той е сезиран с жалба по чл. 150 от АПК срещу административен акт, постановено в производството по чл. 28 и сл. от ЗДОИ. Съгласно чл. 40, ал.1 от ЗДОИ решенията за предоставяне на достъп до обществена информация се обжалват пред съответния административен съд, по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В ал.3 на същата разпоредба е предвидено, че решението на административния съд не подлежи на касационно оспорване. АССГ е постановил решението в писмена форма в законен състав, в съответствие с правилата за родова и местна подсъдност съгласно чл. 128 във връзка с чл. 132, ал.1 и чл. 133, ал.1 от АПК. Съдията – докладчик е определен по реда на чл. 157 от АПК съобразно поредността на постъпването на оспорванията в съда чрез електронно разпределение на случаен принцип. Съдебното решение е подписано от съдията, разгледал делото. Неоснователно е възражението на ищеца, че съдията е нарушил клетвата по чл. 155 от ЗСВл. Отхвърлянето на жалбата не означава, че същият не е приложил конституцията и законите на страната.

На второ място, решението е с възможен и изпълним предмет, като съдържа ясни мотиви и диспозитив, разбираеми и съвместими с основите на действащия правен ред. Съдебният състав се е произнесъл по жалбата, като я е приел за допустима, а по същество – за неоснователна. Установил е, че исканата информация е предоставена с връчване на хартиен носител на протокола на В. с решението за повишаване на съдия П.. В случая съдия П. не е освободена на някое от основанията по чл. 165 и 166 от ЗСВл, поради което ответникът не разполага с решение за нейното освобождаване. След като такова не е издавано, няма и как да бъде предоставено. Съдия П. е повишена на основание чл. 193, ал.3 от ЗСВл и встъпила в новата длъжност съдия във ВАС, което включва напускане на заеманата преди това длъжност.

На трето място, правилността на съдебния акт не е предмет на преценка в настоящото производство, защото е свързана с приложението на материалния и процесуален закон, и не обуславя неговата нищожност. Поради това съдът не обсъжда изложеното в исковата молба относно несъответствие между постановеното решение и фактите по делото, както и относно неправилното конституиране на ответника. Обратното би довело до ситуация, при която друг съд да ревизира съдебен акт на състав на същия съд и по-точно да касира приетите от него мотиви, което е недопустимо при наличие на окончателен съдебен акт.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че наведените от ищеца пороци на съдебното решение на АССГ не са такива, които да водят до нищожност, поради което настоящият състав приема предявения иск за неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от А. М. А., да бъде прогласено за нищожно решение № 27504 от 18.12.2024г. по адм. дело № 9877/2024г. на АССГ като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА А. М. А. от [населено място] да заплати на Висшия съдебен съвет сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

СЪДИЯ: